

[Skjerbæk.]

gavede Børn. Vi fik allerede i Forsorgslovens § 254 en Bestemmelse om, at der skal ske Indberetning til det sociale Udvalg fra Skoler og Læger om Børn, som i paafaldende Grad er ude af Stand til at følge den almindelige Skoleundervisning, men der sker ogsaa inden for selve Skolevæsenet en Udvikling; der er — i hvert Fald paa Frederiksberg og i København — ansat Skolepsykologer, og dette har ført til, at man stærkere og stærkere faar Øjnene op for, at de Børn, som ikke egner sig til at gaa i den almindelige Skole, maa have en særligt afpasset Undervisning. Nogle af de Børn, man paa den Maade faar undersøgt, vil vise sig at trænge til Særforsorg i egentlig Forstand, eventuelt Aandsvageforsorg, men der vil være et stort Tal, som ikke hører hjemme under Aandssvageforsorgen, men som paa den anden Side ikke vil faa en virkelig lødig Undervisning, hvis de skal undervises sammen med de normale Børn.

Mit Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister er da, om man tør regne med, at man efter Skolelovens Betalingsregler vil yde Tilskud til saadanne Skoler, som oprettes til Optagelse af den Slags Børn. Jeg er altsaa klar over, at man efter Skoleloven kan betale for Børns Transport, naar de bor for langt fra Skolen, men der er ved disse Regler, saa vidt jeg kan se, ikke tænkt specielt paa denne Slags Børn. Jeg er ogsaa klar over, at flere Kommuner kan arbejde sammen, men ved Møder ude omkring i Landet mellem Børneværns-Folk og skoleinteresserede har man drøftet, om man ikke kunde ordne sig saaledes, at man paa visse Steder fik, skal jeg kalde det Værneskoler med særligt afpasset Undervisning for svagt begavede, som optog Elever fra et større Omraade. En hel Del af disse Elever vilde kunne rejse til og fra Skolen hver Dag, men der vil utvivlsomt ogsaa være Tilfælde, hvor det ikke er muligt at gennemføre denne Undervisning paa den Maade, og hvor man derfor maa indstille sig paa den Mulighed, at de paagældende Børn skal bo uden for deres Hjem. Jeg vil nødig se, at man skulde tage Forsorgslovens Bestemmelse om forebyggende Foranstaltninger i Brug, idet jeg helst saa det ordnet som en almindelig Skolesag, men i saa Fald maatte man efter Skolelovens Regler kunne yde Tilskud til, at disse Børn i Skoletiden, ikke i Ferierne, kunde bo i en Slags Pension eller, om man vil, et Børnehjem eller en Kostafdeling ved den paagældende Skole.

Her er et Problem, som trænger til nærmere Undersøgelse; jeg har rejst det

allerede nu, fordi jeg tror, man skal tage fat snart; selv om den nye Skolelov endnu ikke er traadt i Kraft, vil der blive en Række Ting at forberede, hvis man skal komme ind herpaa. Jeg tror; vi skylder de svagt begavede, at vi giver dem den bedst mulige Uddannelse. Dermed vil jeg ikke sige, at vi har Lov til at forsømme de bedre begavede, men det gælder om at faa en særligt afpasset Undervisning og Opdragelse for disse svagt begavede for netop at finde et Arbejde, som kan ligge for dem, og som de kan udføre, saadan at vi ogsaa af dem kan vente en vis Indsats til Gavn for det hele Samfund.

Rager: Jeg har først en Henstilling til dem, i hvis Hænder Københavns Forsyning med Svin og Flæsk ligger, gaaende ud paa at de i saa stor Grad som muligt vil drage Omsorg for, at Tilførslerne af Flæsk til København bliver saa regelmæssige som muligt. Spørgsmaalet har været debatteret tidligere under nærværende Finanslovs Behandling, naturligvis fordi der har foreligget en akut Situation, hvor Tilførslerne har været saa smaa, at Priserne paa Grund af de smaa Tilførsler er blevet eksorbitant høje. Det ærede Medlem Hr. Marius Jensen mente, at der i de Anker, der var kommet med Hensyn til den Maade, Flæskeforsyningen skete paa her i København, var Angreb paa den Pris, som Landbruget opnaaede. Dette er ingenlunde Tilfældet. Forholdet maa være dette, at den københavnske Befolkning maa affinde sig med, at Flæsket skal betales til en Pris, der ligger saa nær som muligt ved den Pris, der opnaas paa det engelske Marked. Det er en ganske naturlig Ting, det kan variere nogle Procent over og under, men Tilførslerne bør saa vidt muligt reguleres saaledes, at Flæskeprisen ligger der.

Jeg forstaar meget vel, at det ikke altid er let at sørge for, at Tilførslerne netop kan have den rette Størrelse; undertiden kan der mangle det fornødne Produkt paa Markedet, undertiden kan der maaske være saa meget, at der bliver tilført for meget. Jeg forstaar ogsaa særligt, at den Slags Vanskeligheder kan komme frem, naar man gaar over fra den ene Kort-Periode til den næste, og jeg forstaar, at det vel egentlig er en Situation som den, der har medført de Vanskeligheder, der har været.

Jeg tror derfor slet ikke, det ærede Medlem Hr. Martin Jensen har Ret i, at Svinelagterierne har tilstræbt at fremskaffe en Forhøjelse ved at holde igen paa Tilførslerne. Jeg tror, at det var Dispositionerne, der ikke har været saa gode, at